

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45

Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1186 Pl.

Notificare.

Să aduce la cunoștința celor interesați, că biroul reg. ung. de statistică în loc de broșure lunare va eda pe viitoriu Analele sale într'un tom compact și într'un sistem mai bun, cu un cuprins bogat, cu mape și cu alte acule grafice.

Aceste anala se pot procura imediat dela biroul numit mai sus (m. kir. statistikai hivatal, Budapesten) pe calea prenumărațiunei, și adevă pe anul 1893 cu 10 fl.; pentru-că ele vor fi mai vaste, cuprinzând rezultatele conscripțiunei populare din 1890; ér pe alți ani următori numai cu 5 fl. v.

Sibiiu, din ședința plenară, ținută la 1 Martiu, 1893.

Consistoriul archidieceșan.

Nr. 3236 Scol.

Notificare oficială.

Escelenția Sa Domnul ministru reg. ung. de culte și instrucțiune publică ddto 26 Maiu a. c. Nr. 21078, notifică consistoriului, că din îndemnul ministerial s'a făcut o tabelă generală a materiilor publicate în diariul „Néptanítók lapja” pe anii 1868—1892, și că se află de vëndare în Budapesta la Augustin Dobrovsky, cu prețul de 1 fl. 40 cr.

Deóre-ce prin acel repertoriu al materialului publicat se înlesnesce mult folosirea numitului diariu, care se trimite altcum la cerere gratuit pentru scólele noastre, atragem atențiunea organelor noastre asupra acelei publicațiuni și o recomandăm ca pre una de folos în biblioteca scolară.

Sibiiu, din ședința senatului scolaru, ținută la 27 Maiu, 1893.

Consistoriul archidieceșan.

Sibiiu, 2 Iunie, 1893.

Esclusivismul magiarilor a ajuns a fi greșos în ochii tuturor ómenilor cu cultură europénă. Pre tóte tere-nele încep europénii a deveni atât de cutesanți, încât lumea îi arată cu degetul. Nu vom vorbi astădată de nevoile, cari noué ni le causéză, nu de asuprile ce dílnic îndurăm, ci vom înregistra un cas, care-i caracteriséză din destul. Un elvețian a repostat dílele trecute în Budapesta și rudeniile i-au făcut un monument — pe care l'au și trimis din Genf gata. La pórtă ci miteriului îi opresce poliștistul sub cuvânt, că inscripțiunea de pe monument nu este în limba magiară. S'a mai aúdit așa ceva în o altă țéră din lume?

S'a mai pomenit o atare insultă, decât aceea, ce au făcut autoritățile din Budapesta, cu furiósa ordonanță de a nu se permite în cimiteriul comun nici un monument, fără inscripția magiară?

S'ar crede, că este o poveste din o mie și una de nopți, când nu am vedé că aceste s'au petrecut în capitala Ungariei, în reședința ministeriului unguresc, în locul de unde se aude mereu, că libertate ca în Ungaria nu este pe pământ.

Un testimoniu mai eclatant despre șovinismul unguresc nu se póte decât acesta, o batjocură mai mare pentru unguri nu se póte închipui!

Și apoi se mai dícă cineva, că în Ungaria naționalitățile pot fi multămite, când magiarii nici pe petrii nu sufer inscripție cu altă limbă, de cum se sufer limba română la tribunale, administrație și finance.

Trebuie, că auđul lor este atât de reu întocmit, încât îi supéră ori ce sunet, ce nu este după acordul sune-telor dure din Asia.

Cum se póte deci ca să ajungă naționalitățile la un înțeles și la o învoială cu atari ómeni, cari nu ved, nu aud și nu-și dau silință să cunóscă

cum merg trebile aicea în lumea cea mare.

Orbiți de șovinism, purtați pe aripile grandomaniei, pas de pas comit cele mai mari grozăvenii și aceste le fac în aplausele mulțimei și a droj-diilor ce s'au aședat prin orașele unguresci, ca să facă demonstrațiuni și să preamărăscă pe toți cei ce știu da porunci aspre, necompatibile cu principiile moderne acceptate de tóte statele culte din Europa.

Invoiala și înțelesul devine imposibil, prăpastia între noi și ei crește pe dí ce merge și ne înfórăm, când cugetăm la abisul, ce ne desparte pe unii de alții.

Ce-și vor închipui ómenii din Elveția liberă, înregistrându-se casul din Budapesta, despre măsurile aspre turcesci — e ușor de esplicat — numai cât noi întâlnim atari măsuri despotice în tótă díua, le întâlnim în scólă, în administrație, la finance și chiar și la cassariul de gară, când ne eliberăm biletul cu banii nostri.

Pretutindenea suntem insultați, de câte ori ne folosim de limba noastră, pretutindenea ni se spune să vorbim unguresce, că mănecăm pâne ungurescă, ca și când pământul acesta udat cu sângele martirilor nostri ar fi numai al magiarilor și noi am fi numai nisce venetici aici în țera noastră.

Cât vor mai ține aceste stări de lucruri, noi nu putem ști, tot ce șcim e, că magiarii prin netoleranța lor au devenit ridiculi și că sórtea noastră sub domniilor a devenit nesuportabilă. Nu ne mai putem împăca cu idea de a fi în veci torturați, nu ne mai dá mâna ca să fim tot slugi plecate, ci credem, că timpul a sosit, ca cu tótă energia să cerem să se facă dreptate pe tóte terenele vieții publice.

Ađi dreptatea se împarte după sprâncénă, magiarii sunt îndrăsneți și se cugetă, că pot face ori ce fără de a-i mustra conștiința.

Au nu-și aduc aminte de timpul absolutismului austriac? Nu-și aduc aminte de pățeniile, ce au avut ei cu

nemții? Nu de măsurile, ce ei au luat ca să se apere? Vor ei să nn împingă și pe noi, unde i-au împins nemții pe ei? Póte că o vor, dar firea noastră nu e ca a lor. Noi suntem un popor destul de tréz, și destul de cumpetat ca să nu facem lucruri nesocotite. Vom suferi până numai unde vom puté, dar nu vom înceta nici odată de a-i combate, de a le aréta păcatele și a cere îndreptarea lor, până ce este timp.

Nu o vor face — nu noi vom puté fi făcuți responsabili pentru neghiobiile lor, nu noi vom avea să ne căim, tot numai ei, cari nu au și nu pot avea alt aliat în țéră decât pe noi și brațele noastre.

Ori dórá cred ei, că încungiurați de slavi și de nemți pot în cas de nevoie și singuri să se apere? Să înșală amar și istoria ne e martoră, că tot ce s'a făcut pentru apérarea țerei, s'a făcut cu concursul nostru și s'a făcut cu vèrsarea sângelui nostru.

O mică porțiune de înțelepciune și lucrurile ar puté lua un alt curs, căci cursul ce l'au luat ađi sub ege-monía magiară duce la sigură perire, și ca patrioți buni noi nu putem fi atât de neprecauți cât cu scalda să aruncăm și copilul.

E tréba magiarilor să dea lucrurilor o altă direcțiune, ei au în mână și cuțitul și și pânea.

Taie și împartă după plac, numai să nu taie pentru ei prea mult ca să se inee.

Pentru liniștirea fraților dela „Unirea”

Din incidentul desbaterei bugetului în casa magnaților, catolicii în coalițiune cu aristocrația au inscenat și au și dat un vot de neîncredere guvernului pentru proiectele bisericesci. Manifestațiunea acésta a catolicilor a fost spriginită faptice și de votul Prea sfinției Sale Părintelui episcop greco-catolic din Lugoș.

FOIȚA.

Poesii populare.

De pe Valea-Almașului.

Io's păunul némțului,
Mândra-i puica satului,
Eu mă duc și ea rămâne
Plângu-i ochii după mine,
Și-or mai plânge, puică plânge
Până badea nu te-a strânge,
Că me duc la cătănie,
De-oi mai fi Dumneđeu scie,
Că me duc unde-i mai réu
Colo'n sânge până'n brâu,
Și mă duc mândră'n bătaie
Unde sabiile taie,
Tot în carne 'n măruntae,
Unde pică voinicii
Ca la seceriș snopii,
De mă făceai maică fată
Nu te lăsam supérată,
Și torceam cu furca'n vatră,
Dar tu m'ai făcut fecior
Să-ți fie de mine dor,

Mărta-maș și m'aș duce,
Nu știu face mălain dulce,

Pe lopată nu-l știu pune,
De nu l'oi lega c'o fune,
De dospit m'am prăpădit
Nice cum n'am nimerit.

Hai leliță'n poeniță
Să strângem noi tāmăiță,
Și s'o țipăm pe uliță,
Pe ulița satului
La casa birăului,
— Măi birău, amar de tine,
Dacă m'ai ales pe mine,
Ca să me dai némțului
La pita 'mpératului,
Dacă m'ai dat, eu m'oi duce
Pe tine friguri te-apuce.

Măi bade de dorul tén
Face-m'aș dómná'n hinteu,
Și-aș mânia la vrâncióră
Pe la voi pe ulicióră,
Și când m'ar vedé mânia
Da i-ar ride inima,
Apoi te-aș pune'n hinteu
Și m'aș duce'n drumul meu.

Fă-te mândră o păsărică
Și sbori la mine'n colnică,
Cântă astăđi, cântă mânia
Până veđi că badea vine,
Ca să te strângă pe tine.

Frunză verde de podbal
Prostu-i badea ca un cal,
Că el umblă'n sat la fete
Cu gozul după urechie,
Și la mine-o fost odată
Focu-l arđă, dracu-l bată.

Maică măiculéna mea
Nici mórtă nu mi vedea,
Ce m'ai dat uritului
La minunea satului,
Ardă-i focul josagu
Dacă mi-o mănecat norocu,
Măne-i valea casa lui
Cu mămuia mutului,
Améndoi legați de olaltă
Să mi-i mânia'n lumea tótă,
Ca să vadă și lumea
Unde m'o băgat maica.

Cântă cucu'n par de vie
Dar cucu îmi cântă mie,
Nu știu cântă réu ori bine
Că-i cu ciocul cătră mine,
Cântă cuce bine tare
Că te-oi face 'mpérat mare,
Peste grădina cu prunii
Peste codrul cu alunii,
Da de-i cântă réu din clonț,
Te-oi blăstéma să nu poți

Nici cânta și nici sbura
Ți s'a rupe inima
Cum mi-a rupt badiul pe-a mea.

Cântă mierla, arđe sperla
Cântă'n dungă de părau
Da ce cântă mult mai réu,
Și cântă de făcătura
Mierlă négră, mierlă sură,
De ț-ar pieri sāmēnța
De ț-ar sēca limbuța,
De ț-ar arde clonțul tot
N'ai mai sci tu cum sē-l porți,
Si-ai sbura ca vai de tine
N'ai mai cărăi pe nime
Ca s'ajungă réu, nu bine.

Bădița-i voinic și-odată
Că se bate pentr'o fată,
Pentru fata cea bogată;
Mândra-i fata lui birău
Căta apă-i pe părau,
N'ar ajunge ca s'o spele
Pe urita de zăbele,
Mere'n lumé veste mare
Că nu-i bună lucrătóre,
Tótă díua stă în sóre
Și la érnă capu'n dóre.

(Va urma.)

Nesciind arhieriei nostri absolut nimica despre planurile catolicilor cu demonstrațiunea contra guvernului în cestiunile de reforme bisericesti, nu au mers la Pesta cu ocaziunea votărei bugetului, bine știind, că la prezentarea proiectelor și la desbaterea lor, li se va da ocaziune să se manifesteze. Altcum arhieriei nostri, precum și întrăgă biserica prin rostul sinodelor a luat deja pozițiune hotărâtă contra politiceii bisericesti a guvernului actual, ceea-ce s'a publicat în diarele noastre, și o scie bine totă lumea.

S'a făcut că nu o scie diariul „Unirea”, și în numărul seu dela 20 Maiu a. c. între altele etă, ce scrie.

„In ședința din 10 Maiu numai un arhieriu român, și și acela greco-catolic, a fost de față și a desaprobat cu votul seu politica anticreștină a guvernului. Sperăm însă, că cu ocaziunea desbaterei proiectelor din cestiune în casa magnaților nici un arhieriu român nu va lipsi dela locul seu, și nici chiar singurul magnat laic de naționalitate română, domnul Iosif Gal, nu se va furișa din sală, numai ca să nu voteze în contra guvernului, cum a făcut în 10 Maiu a. c. Numai realizându-se și această speranță, va fi bucuria noastră deplină.”

Provocați directe și în asemenea mod apostrofați arhieriei nostri, noi nu am creșut, că e bine să deschidem polemie cu frații dela „Unirea”, și am înghițit manifestațiunea lor de „dragoste frățescă”. O am înghițit fără specială autorisare și cea manifestată față cu unicul membru mirén din casa magnaților, față cu domnul Dr. Iosif Gall.

A venit la ordinea zilei proiectul de lege, care regulăză salariile învățătoresci la școlile confesionale. Totă lumea a știut cu săptămâni înainte, când se va ține ședința casei magnaților pentru desbaterea acelui proiect, și cuprinsul lui atăta e de cunoscut, încât fie-cine și-a putut trage sēma cu urmările lui.

Contra proiectului au vorbit numai arhieriei nostri greco-orientali români, altă voce contra lui nu s'a auzit.

În diariul nostru numărul 54 dela 3 Iuniu, n. a. c. am dat espresiune stărei faptice a lucrului, constatând, că singură biserica noastră s'a pus în luptă la aducerea unei legi atât de periculoase pentru dezvoltarea noastră națională culturală.

Diariul „Unirea” se face a vedé în celea scrise de noi o „lovitură” „împroșcare” a arhieriei români gr. catolici. Noi n'am învinuit pe nimenea numai am constatat faptul, și nouă ne face impresiunea, că frații dela „Unirea” făcându-se, că sunt supărați pe noi, cele dișe de noi în general pentru toate confesiunile le reproduc în special cu aplicare tocmai la arhieriei greco-catolici și astfelu cele scrise de noi și publicate ca fapte în general, le mai reproduc odată cu aplicare la arhieriei gr. catolici.

Pentru asemenea fine subtilități nu ar trebui să avem cauză de supărare.

În fine o mică rectificare. Diariul „Unirea” susține, că pentru apărarea caracterului confesional al școlilor noastre va fi bine să ne înțelegem noi între noi în toate comunele, în cari locuim mestecați, și că în privința acesteia, după cum ea e informată „pasul cel dintâiu s'a făcut din Blaș încă înainte de acesta cu câți va ani, și apoi s'a mai urgit răspunsul, însă fără deniciun succes”. Fapt e, că pasul prim s'a făcut din Sibiu, tot din partea factorilor competenți. Și ca să nu mergem mai departe, vom reflecta numai la concludul sinodului nostru archidiececan numărul 142 din 1877, care e de cuprinsul următoriu: „sinodul se dechiară aplecat a primii un arangement, după care în comunele locuite de greco-orientali și greco-catolici, unde ambele acestea confesiuni, sau una din ele nu va fi în stare de a susține pentru sine școlă poporală se-

parată și instruată după principiile legii, școlarii de ambele confesiuni să se întrunescă la o școlă comună; drept inițiativa la esoperarea acestui arangement să însărcineze consistoriul nostru archidiececan a se pune de nou în conțelegere cu autoritățile respective ale bisericii greco-catolice, având a raporta despre rezultat la proesima sesiune sinodală, și spre acest scop proiectul de conclud al deputatului Trombitașiu se transpune aceluiași consistoriu archidiececan, spre a-l folosi ca material la un elaborat pentru arangementul din cestiune!”

Mai radical s'a tractat cestiunea în 1886 unde la un studiu amănunțit trimis dela Sibiu nu s'a răspuns nimica dela Blaș, ci drept răspuns în 1892 autoritățile noastre bisericesti au fost invitate la pertractări nouă în această cestiune. Pertractările acestea se vor continua îndată ce va înceta vėduvia scaunului metropolitan din Blasiu.

Nu scim motivele pentru cari cestiunea această se pune în discuțiune tocmai acuma, și încă în forma fără „dragoste frățescă” cum face „Unirea”. Ori cari ar fi ele, bunăvoință cătră cauză nu dovedesc.

Noua clădire a universității din Iași.

Duminea trecută s'a serbat în Iași punerea pietrei fundamentale la noua clădire a universității, în prezența A. S. R. principele moștenitoriu, Ferdinand.

Fricipele moștenitoriu sosi la locul destinat pentru palatul universității la 10 și $\frac{3}{4}$ a. m. însoțit de d-l ministru-președinte Catargiu și de primarul Iașilor, Pogor. Alteța Sa regală fū întâmpinat de ministrul cultelor d-l Tache Ionescu, împreună cu d-nii Culianu și Maiorescu, rector ai universităților din Iași și București, apoi de profesorii universitari, de alți funcționari superiori, deputați, senatori, etc.

Principele fū condus, apoi la locul punerii temeliei. I. P. S. S. metropolitul Moldovei, încungiurat de înaltul cler, oficia serviciul de sfeștanie. La sfēșșitul serviciului se semnă actul de fundatiune.

Actul fū îngropat în piatra fundamentală de însăși A. S. regală, care îmbrăcând șorțul zidariului și luând mistria și ciocanul, asvērli asupra-i ciment; tot astfel făcu apoi I. P. S. S. metropolitul Moldovei și ceilalți d-ni, cari semnaseră actul de fundatiune; se puse în urmă d'asupra o a doua piatră, consolidându-se prin bătăi cu ciocanul de aceleleași persoane.

După terminarea aședării pietrei fundamentale, principele României roștă următoarea vorbire:

Domnule rector, domnilor profesori! Sunt fericit, că Maiestatea Sa regele prea iubitul meu unchiu, m'a însărcinat, ca în numele Lui să președ această serbare națională.

Este o adevărată sērbătoare de câte ori se ridică sau se sporesce un aședământ de cultură; sērbătoreea este însă îndoită pentru noi, când ea se face în a doua capitală a țerei, în orașul, în care nădăjduim, că de aci înainte ne vom puté găsi adesea, în orașul, care spre îndeplinirea ursitei nēmului românesc jertfit'a de sigur din interesele sale.

Jertfa însă nu a făcut Iașii mai puțin priincios, ca să fie și el un centru de viață sufletescă a României.

Din potrivă. Adevărat oraș universitar, în el se pôte întemeia acea lume de gândire curată și senină, în care mintea omenescă, vecinic însetată după lumină, clădesce, pentru ca ér să clădească mărețele concepții, cari sunt podoba cea mai scumpă a nēmului românesc.

Universitatea, al căreia falnic palat îl înălțăm astăzi, este deja un vechiu aședământ în această țară. Fără a mai aminti începuturile, pe cari ar trebui să le rescolim în totă istoria vremurilor trecute, sunt 60 de ani acum de când ea a fost desăvērșită, altuită cu caracterul de învățământ superior

și general, pe care de atuncea încōce nu l'a mai pierdut.

De sigur nu clădirea, ori cât de măreță, face meritul unei școle. Munca îndcordată și dragostea adevărului, aceea flacăra nemistuită, care însufleșcesce pe scolar și pe învățator, au făcut să iasă descoperiri minunate și frumșeți neperitōre din cele mai smerite locașuri. Dar în vremurile noastre și cu dezvoltarea științelor experimentale, clădirea îndestrată cu toate trebuincioșele științei, și are și ea partea ei însemnată în răspândirea și propășirea culturai.

Gândul de a înălța acestei universități un palat vrednic de dēnsa, nu este nou. La întruparea lui au lucrat multe sirguințe, multe bune-voințe.

Astăzi el se făptuesce și diua, în care nădăjduim să sērbătorim desăvērșirea lui, nu este departe. Regele este sigur, că din acest palat, în care se vor despica tainele științei și se vor propovădui cu înțelepciune adevărurile neperitōre, cari sunt temelia neclintită a statului, toate împodobite cu acel cald patriotism, fără de care viața nu are preț, vor eși nouăle generații oțelite pentru marea menire dăruită acestei țeri.

Cu nouăle generații într'o di — și rog pe cel A tot puternic ca acea di să vie cât mai târziu — voi avé și eu să aduc prinosul meu de muncă pentru întărirea și propășirea scumpei noastre Români.

D-l Culian, rectorul universității din Iași și d-l ministru Toche Ionescu au răspuns Alteței Sale.

Din vorbirea d-lui ministru de instrucțiune, Tache Ionescu estragem următoarele:

... Adevărul este, că a propășit această universitate, și că va propăși și de-aci înainte.

Va propăși, căci pentru această nu este nevoie decât de două lucruri: jertfele școlei și jertfa țerei, și nu mă pot îndoi nici de una, nici de alta.

Școlă, studenții și profesorii vor face de sigur jertfele lor de muncă, le vor face pentru-că din toate bucuriile omenesci cea mai adevărată și mai trainică, fiind că este cea mai impersonală, este aceea, pe care omul o găsește în neinteresata cercetare a adevărului și în pasionata admirație a frumosului.

Țera, care atăta jertfit'a, va face și de aci înainte jertfele trebuitorē, le va face, căci pentru ea cultura superiōră nu este un interes de a doua mână.

Neapărat este folositor, este chiar necesar într'o țēră, în care toți iau parte la treburile statului și toți se pot urca până la cele mai înalte ale lui trepte, ca cultura elementară să fie cât mai răspândită în straturile cele mai adēnci ale națiunei. Nu după numărul alfabeților însă se hotăresce în lupta dintre nēmuri de a cui parte are să fie isbānda.

Pentru a avé un drept legitim la estință, trebuie alt-ceva: trebuie să aduci și tu partea ta în mare comoră a descoperirilor științifice și a frumșeților artistice, cari sunt fala și cinstea nēmului omenesc.

A fost iertat unei națiuni, care vēcuri de-arēndul cu peptul ei bărbătesc apărata de năvălire apusul Europei, dându-i astfelu linistea și putința ca să clădească acea minunată civilizație a căruia privelisce la începutul vēcului ne-a luat ochii și ne-a amēșșit mintea, să asimileze numai munca sēvērșită de alții. Astăzi această nu mai este destul. Dacă voim, și fiind-că voim să trăim, trebuie să aducem și noi în bogăția comună odorele noastre.

O vom face, d-lor, sunt pe deplin convinși. O vom face, și după cum ați noi ridicăm acestei universități un edificiu, la care nici nu au cutezat să viseze acei, cari au întemeiat-o acum 60 de ani, acei cari pusese academia într'o clădire, în care ați nu mai încape nici un liceu și d'abia pôte sluji pentru divizionarea unui liceu, tot așa veni-vă diua, în care, în palatul ce se va întinde pe aceste locuri și din care clădirea noastră abia fi-vă o aripă neînsemnată, veni-vor tineri din toate colțurile rēsăritului, ca să se împărtășească cu cultura apusului topită de flacăra intelinței românesce și turnat de dēnsa

într'un astfelu de tipariu, încât să fie adevărata legătură dintre apus și rēsărit.

Cu această siguranță, în acest moment, simplă verigă în lanțul vremurilor, cari au fost și au să fie, noi putem voioși să ne bucurăm de munca noastră, căci cu același respect și cu aceeași dragoste, cu care noi prețuim nisunțele celor dinaintea noastră, vor prețui și urmașii nostri nisunțele noastre; voioși, dacă avem convingerea desăvērșită, că în îndeplinirea datoriei noastre am pus întreaga energie, care se află în fie-care din noi.

Dintre aceste energii, d-lor, este una, care fără de asămēnare le depășesce pe toate, una în care istoria drēptă și nepărtinitōre le va întrupa pe toate, este aceea a Maiest. Sale regelui, a celui, care represintă ceea ce este permanent și prin urmare mai înalt în viața națiunei, pe când noi adesea înfășșăm cele vremelnice și trecētōre. Muncile noastre ale tuturor se vor înălța astfelu și se vor contopi în gloria domniei lui!

Trăiescă M. S. regele.

Trăiescă A. S. R. principele și principesa Iași!

Trăiescă și de-apurarea propășiască universitatea din Iași.

După sēvērșirea ceremoniei s'a dat în localul primăriei un banchet, la care au luat parte: toate autoritățile locale, civile și militare, invitații din țēră, marii proprietari locali și o delegațiune a studenților universitari, în total 160 invitați.

Banchetul era presidat de Alteța Sa regală, avēnd în drēpta pe I. P. S. S. metropolitul, în stānga pe d-l Lascar Catargiu, ér în față pe d-nul Tache Ionescu, între d-nii Culianu și Maiorescu.

Cătră sfēșșitul banchetului, au vorbit D. Culianu. ér principele României răspuns în termenii următori:

„În numele Regelui și al Nostru vē mulțămesc din inimă pentru căldurōsele cuvinte ce ați rostit. Din adēnul sufletului doresc fericirea și propășirea orașului Iași și universității sale. Sē trăiescă orașul Iași cu universitatea sa!”

După banchet, principele se arată în balcon, unde fu aclamat de cetățenii și studenții, ce se aflau în curtea primăriei, cari prin o delegație înmănară Alteței Sale regale un frumos buchet de flori. Alteța Sa regală mulțămii studenților și bine-voi a convorbi în mod afabil cu delegații.

După aceea principele însoțit de dl Tache Ionescu și de D. Pogor, vizită bisericile Trei-Ierarchi și Sf. Nicolae Domnescu, institutul anatomic, liceul externat și în fine școlă normală Vasile Lupu, precum și școlă fiilor de militari.

Sēra A. S. regală, însoțit de d-l Tache Ionescu și de mai mulți domni au plecat cu un tren special la București.

Noutăți.

Dar. Maj. Sa monarhul a dăruit din casseta Sa privată 10,000 fl. pentru nenorocii din Bucovina, păgubiți prin vērșările apelor.

Consistoriul gr. or. arhiepiscopesc al Bucovinei a votat din inițiativa Eminenței Sale metropolitului Silvestru un ajutor de 10,000 fl., ér comitetul țerei la inițiativa dlui br. Mustatza 5000 fl. Mareșalul țerei dl Ian-cul Lupul a întreprins pe lângă guvernul din Viena o acțiune pentru acordarea unui ajutoriu suficient din partea statului. Escelența Sa baronul Alecu Vasilco o oferit 125 fl. ér societatea de credit fonciar bucovinean 200 fl. pentru inundații din Vijnia.

* * *

Dela Curtea română. Principele Ferdinand și princessa Maria de România, vor merge pe la finea acestei luni la Londra, pentru ca să asiste la cununia ducelui de York, fiul unic al moștenitorului tronului Angliei cu princessa Maria de Teck. Altețele Lor se vor întōrce în România împreună cu ducesa de Edimburg.

* * *

Avis. Ni se trimite spre publicare ur-mătoarele: Rog onoratul public, care dorește să-și instaleze ficele, dela etatea de 15 ani în sus, în „Pensionul român” din Viena, pentru a urma și în capitala Austriei studii la conservator, universitate, pictură etc. să binevoiască a se adresa până cel mult 3/15 August a. c. aici în Viena.

Soția Vlad născ. Radulescu,
IV. Gussausstrasse N. 14 etagiul I. Nr. 7.

Vite de prăsilă. Neputându-și cumpăra fie-care comună din comitatul Sibiului tauri corespunzători pentru promovarea prăsilii de vite frumoase, comisiunea comitatului pentru prăsierea vitelor a cumpărat tauri indigeni din cele mai renumite ciurdi. Așa din a arhiducelui Iosif și a mai multor conți și baroni. Taurii vor fi împărțiți în respectivele comune.

Castre romane. Foile din România scriu, că dl Gr. G. Tocilescu, vizitând localitățile din jurul Petrósei (județul Buzău) a constatat existența mai multor castre romane la Năeni, Petrósa și Saringa, cari stau în legătură imediată. La Năeni s'a găsit un obiect de bronz de cea mai mare importanță istorică artistică: O statuă, reprezentând două divinități gotice și anume, zeița Tellus, călare pe un leu, ținând în spate un pește, er o figură mai mică stă în picioare lângă dânsa. Lucrarea este curat gotică. Ea trebuie pusă în legătură cu tesaurul (Cloșca cu puși) descoperit în 1837 la Petrósa și provine încontestabil dela prădăciunea popor al goților, care se scie, că a locuit regiunea Ishitei prin secolul al IV-lea după Chr. Obiectul va fi depus în colecțiunile muzeului din București.

Carnot bolnav. Scirile din Paris anunță că președintele republicii franceze, Carnot e greu bolnav și morbul lui inspiră îngrijiri serioase.

Petrecere. Comitetul parochial al bisericei gr. or. din Turnișor aranjează Duminică în 6/18 Iunie a. c. „o petrecere de vară” cu tinerimea scolară în localitățile scolare, la care se invită prin această toți amicii și binevoitorii progresului.

Oferte benevole în favorul fondului scolar se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Necrolog. Cu inimă înfrântă de durere aducem la cunoștință publică, cumcă vrednicul și în veci neuitatul bărbat Chiril Tróncheșiu din Trêmpoele, după un morb mai îndelungat și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului la 3 Maiu a. c. 11 ore a. m. împărțit fiind cu sfintele taine ale muribunților în vârstă de 70 ani și al fericeitei căsătorii 45. Il deplânge soția lui bună și credincioasă Sofia, precum și poporul întreg căruia i-a lăsat moștenire fructele ostenelelor sale în sume considerabile. Dornu în pace suflete nobil, căci și-a ales cumuna nevestită a dreptății și nemuririi, carea îi va da-o dreptul și atot puternicul Judecător în ziua judecării

Nicolae Mosora,
preot.

Cronică.

Alba-Iulia și jur, 1/13 Iunie, 1893.

Suntem pre timpul examenelor. Acestea se țin în mod sărbătorec aproape în toate comunele sub conducerea părintelui adm. protopresbiterial Nicolau Ivan. Insoțit de câte 2—3 și mai mulți învățători, asteptat pretotindenea de parochul local și de membrii comitetului parochial, după programele statorite înainte s'au ținut examenele, participând pre lângă fruntași numeros popor.

Pretutindenea s'a observat un interes deosebit pentru scolară, cu deosebire însă în parochiile unde s'au așezat învățători noi, cualificați și salariați conform legii. Mi-a fost dat să asist în vr'o 4 comune ca delegat și constat cu bucurie, că cauzele noastre scolare au luat un avânt îmbucurătoriu, învățătorii au pus mare silință ca să destiepe în elevi tot ce e bun și de folos pentru generațiunea fiitoare.

Parochienii nu s'au căit de jertfele aduse, vădând răspunsurile cele clare ale pruncilor lor, vădând istețimea, cu care sciau să resolve întrebările ce li se puneau din partea președintelui.

Cei mai mulți învățători au fost resplătiți cu laude din partea părinților și cu lacrimi de bucurie din partea mamelor. Părintele administrator a premiat însuși pre cei mai mulți elevi cu cărți folositoare, a încurajat poporul ca să spriginască scolară ca pre o instituțiune bine făcătoare.

Esamene nu s'au ținut încă în Alba-Iulia, Cetea, Geogiu și Geomal, cari au ramas pe săptămâna viitoare.

Cele mai succese esamene au fost în Tibru, Teuțiu, Magina, Totoiu, Meș, Inuri, Telna și Bucerdea, unde învățătorii au fost la culmea chemării lor.

Au fost bune esamenele în Stremț Mihalți, Cricău, și Orda ér în parochiile Gârbova, Mesentea, Ighiel, Am poita, Hepria și Păclisa au lăsat multe de dorit. Căuzele în unele părți au fost nedestoinicia învățătorilor, în alte părți érași neglijința organelor locale.

Conferința ținută după esamen cu învățătorii, parochul local și delegații învățători, au și dat expresiunea motivelor pentru-ce nu s'au făcut destul progres și s'au luat toate măsurile pentru îndreptarea relelor.

Despre celelalte esamene voi raporta la timpul său.

În Alba-Iulia s'a ținut a 2 di de Rusali maialul dela ambele scolare române. Deși timpul a fost cam nefavorabil, rezultatul moral și material a fost mulțamitoriu, rămânând după subtragerea speșelor, pentru fiecare bibliotecă un venit curat de 30 fl.v. a. Învățătorii Iuliu Rosca și Augustin Comes au contribuit mult la reușita maialului.

Este de mult de când elevii dela scolarele române de aici n'au mai avut maial comun.

S'au făcut încercări ca să se zădărnicescă ținerea maialului comun, dar acelea au rămas fără succes. De astădată înregistrăm numai faptul acesta în speranță, că cei mai catolici de cât Papa se vor îndrepta.

În ziua primă de Rusale a fost aici corul plugarilor din Lancrăm sub conducerea vrednicului paroch Isidor Blaga și a executat cântările liturgice în biserica greco-orientală din Alba-Iulia oraș.

Inteligența din Alba-Iulia, fără deosebire de confesiune a asistat la serviciul divin, și ofierii români din loc prin prezența lor au dat o dovadă despre simțul lor religios și moral. Precisiunea, cu care s'a executat cântările, prezentarea membrilor corului în număr de 34 în pictorestul lor costum național, a făcut foarte bună impresiune inteligenței și poporului din Alba-Iulia. Cuvântarea festivă de ziua de Rusale rostită de părintele administrator a fost ascultată cu mare plăcere, și abia după 1 oră, eșind din biserică membri corului invitați la singuraticii poporeni la prând, precum și la părintele adm. — au dus de sigur și ei frumoșe suveniruri din Alba-Iulia.

Dilele trecute a fost petrecută la odichna eternă parochiana de aici Maria Radan Câmpian, care donând o casă în valoare de 1400 fl. pe sēma dotațiunei parochului, a fost îngropată cu mare pompă pe speșele biserice. La actul funebrel au celebrat parochii Ivan, Rusan și Cutean, participând elevii scolare noastre în frunte cu învățătorii Roșca cu stindardul scolarei, în semn de stimă pentru binefăcătorele biserice. Comitetul parochial în frunte cu dl Ioan Cirlea, a participat în corpore la acest act, dovădind, că scie apreția faptele binefăcătoarelor.

Lucrurile acestea se fac în Alba-Iulia mai numai de un încôce, și

toți cei nepreocupați sciu, că al cui este meritul, că se pot face și aici lucruri, cari înainte de acesta era imposibil ca să se pōtă face. Lipsea armonia, lipsea înțelegerea și lipsea cu deosebire conducătoriu.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Țera noastră.

Descriere populară a Ardélului.
de

Silvestru Moldovan.

(Urmare.)

Spre apus de la valea Streiului curge un alt riuleț și se varsă în Mureș din sus de Deva. Este riulețul Cerna, care își are isvorul afund în munții Cernei, înspre marginea Ardélului. În valea lui se află așezat, în arătul Călanului de lângă Streiu, orașelul Hunedóra, vestit cu deosebire pentru cetatea lui.

Din valurile micului riuleț al Zlaştilor, în locul unde el se varsă în Cerna, se nalță cu părăți prețipiși o puternică stâncă, care pōrtă de vécuri pe vârful său frumoșă cetate a Hunedórei, zidită în parte mare înainte de acesta cu mai bine de patru vécuri (1452.) de către Ioan Huniade. Ea este cea mai frumoșă dintre toate cetățile noastre, cari nu zac încă în ruine. Când ne apropiem de Hunedóra, din depărtare zărim turnurile și turnulețele ei, de formă și mărime deosebită, cari se nalță jur împrejur și par a fi creșcute din stâncă, apoi fereștile și foșorele, împodobite cu frumoșe cioplituri de lemn, cari îi dau o înfășurare, de se pare, că este o cetate de dîne din povești. Turnurile sunt de forme deosebite; unul e rotund, altul în patru s'au mai multe unghiuri, unul are coperiș mic și lătăreț, altul e cu vîrf ascușit etc. Ele sunt deosebiceu împreunate între olaltă prin foșore s'au galerii. Unul din turnuri, aflător mai la o parte, se numesce Neboisa, care pe limba slavonă însemnă „nu te teme”; iar cel mai puternic se chiamă Buzdugan.

Intrarea în cetate se face preste apa Zlaşti pe un pod așezat pe stâlpi de pētră. Curtea cetății este mică, (la 950-60 metri □) și petrișul pe care călcăm, este însași pētra stâncei. La o parte se află o fântână foarte adâncă. Cetatea are mai multe sale mari și pompoșe. Dintre aceste cea mai însemnată este „sala cavalerilor,” în care se țineau adunări. Ea are lungime de 15. stângini și e de 3 stângini de naltă; boltiturile ei mărește împodobite cu insemnele familiei Huniade etc., sunt proptite de două șiruri (colône) de marmură, cari merg de-a lungul ei. Pe porțile acestei sale se spune, că se aflau protretele lui Ioan Huniade, a mamei lui în vestimente romănesci, precum și ale altor stăpâni de mai târziu ai cetății.

Istoricul unguresc Alecs. Szilagyi descrie astfel cetatea:

„În Ardél și Ungaria sunt multe cetăți, zidite mai nainte sau mai târziu decât cetatea Hunedórei, unele o întrec în mărime, altele pot să fie mai frumoșe decât ea, dar nicăiri nu este modul de zidire (arhitectura) fărmecător în așa armonie cu natura (caracterul) împrejurimii, ca aici. Preste zidiri se nalță turnuri mai mici și mai mari, cari desmembrează în mod vioiu masa acelora; la picôrele turnurilor se află șanțuri, sale și balcône (foșore), cu coperișe mai jôse s'au mai nalte, după cum le au adans în decursul vécurilor launele proprietarilor; turnul cel mare văpsit în mai multe colori, apoi fereștile în stil gotic, puternicele bastiōne, unghiuri și cotituri, lumină și umbrire, colorile și liniamentele, toate aceste dau întregului un farmec nespus. Cetatea este încungurată cu deluri romantice și când sôrele, ce apune, își trimite asupra ei cele din urmă rașe, toate se împreună în un tablou poetic încântător.”

Cetatea acesta n'a fost menită de fortăreță, ci mai mult ca loc de repaos al stăpânului ei; ea a fost zidită de către Ioan Huniade și anume partea aceea a ei unde se află sala cavalerilor. Proprietarii de mai târziu, precum fiul lui Ioan Huniade, regele Mateiu Corvinul, prințul Betlen ș. a. au zidit celelalte părți și turnuri ale ei.

Acum ea este proprietatea statului. În cursul vremilor a fost de mai multe ori bătută de dușmani și în mai multe rânduri a cădut prada focului; în zilele noastre statul o reparază, voind să o restaureze precum a fost odinioară în timpurile ei de strălucire.

Ioan Huniade a fost omul cel mai vițez al timpului său. Pe vremea lui turcii erau foarte puternici și amenințau cu cutropire Ardélul și Ungaria. Dar în Huniade și-au aflat omul, căci el adunându-și ôste, bātu cumplit în mai multe rânduri pe turci, precum în Ardél la Sânt-Imbru și la Pōrta de Fer. Prin aceste și alte învingeri el băgă mare spaimă în taberile turcesci și se făcu așa de vestit, încât fu ales de guvernator al Țeri-Unguresci, iar fiul său Mateiu Corvin Huniade a fost ales de rege.

Acest bărbat mare a fost român. Apriat nu se scie, că de unde se trage el; scriitorii vechi ne spun, că familia lui e română și a fost înrudită cu familii boeresci din Muntenia și numai în timpurile noastre se încercă unii să arete, că Huniade ar fi fost ungur. Despre originea lui sunt mai multe tradiții, între cari și tradiția neadeverată, că el ar fi fost fiul din flori al regelui Sigismund. Acesta a fost făurită inadins de dușmanii lui Huniade. Originea română a lui se dovedesce și prin aceea, că urmași Huniadesci trăiesc și acum în satul Zăicani, la Pōrta de Fer și acestia sunt români.*

(Va urma.)

Bibliografic.

A apărut:

Lumea de ați, roman de aventuri de Grig. Mărușean, București, 1893. Prețul 2 lei. Deposit pentru Austro-Ungaria la librăria Graeve, București.

Scolară de silvicultură la Gurghiu.

În 1 Octobre n. c. se va deschide la Gurghiu în castelul de vânătoare cea dintăiu scolară din Ardeal pentru silvicultură, înființată pe cheltuēla statului.

Scolară va fi provădută cu o grădină de pădură, ce se estinde pe un teritoriu de 20 jugere și din care se speră, că deja preste doi ani se vor pute împărți surcei de lipsă pentru plantarea cu păduri a locurilor pleșuve din Ardél. Afară de studiul teoretic în această scolară se va pune pondul de căpetenie pe esercișii practici în tot ce privesce cultivarea, exploatarea și îngrijirea pădurilor. În primul an de scolară, se va pune pondul principal pe matematică, scris, desen, măsurarea unor teritorii mai mici etc., elevii de cursul prim se vor esercia apoi și în mănuaerea armei de vânat etc.

După cum se anunță, în cursul prim vor fi primiți deocamdată 30 elevi. Pentru ca însă să se pōtă deschide todeodată și cursul al doilea, 30 de elevi, cari acum vor absolve cursul I la alte scolare de forestrieri, vor fi aduși la tōmnă în Gurghiu pentru cursul al II lea.

Întreținerea la această scolară, cu provederea completă: cuartir, cost, îmbrăcăminte instrucțiune etc, va costa 150 fl. la an. Mulți vor fi însă întreținuți pe speșele statului. Cererile pentru primire sunt a se trimite ministeriului unguresc de agricultură până la finea Iulie n. c. Condițiunile de primire le vom publica în numărul viitor.

În total, scolară acesta promite a fi destul de practică pentru trebuințele noastre ardelenesce, de aceea atragem atențiunea publicului nostru.

*) Veți EMKE, Uti Kalauz Magyarorsz. Erdélyi r. 1891 pag. 173 — Curatorul primar al bisericei gr. cat. din Zăicani se numesce Ioan Huniadi. (Șemat. clerului episc. Lugosului, pag. 103).

Bursa de Viena și Pesta.

Din 31 Maiu n. 1893.

	Viena	B.-Pesta
Galbeni împărătesci	5.82	5.82
Napoleon-d'ori	9.82	9.78
Bonuri rurale ung.	96.—	96.50
" " croate-slavone	—.—	97.50
Imprumut cu premiu ung.	—.—	148.—
Losuri pentru regulara Tisei și Seghedin'	142.25	142.50

Loterie.

Mercuri, în 14 Iunie n. 1893.

Sibiu: 21 6 23 38 24

Nr. 44/1893

[73] 2—3

CONCURS.

La scólele medii române ort. orient. din Brașov sunt a se ocupa următoarele posturi:

1. Un post de profesor la scóla reală și comercială, calificat conform art. legii XXX din anul 1883, pentru limba germană și magiară sau germană și română.

2. Un post de profesor la scóla reală și comercială, calificat conform art. legii XXX din 1883, pentru limba franceză și română, sau franceză și germană.

3. Un post de profesor secundar, care este calificat pentru desemnul liber și caligrafie, sau care are pregătirea necesară pentru a-și pute câștiga calificațiunea recerută pentru această catedră dela scólele medii.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt:

În timpul serviciului provisoriu provădut în § 30 al legii de instrucțiune din a. 1883, salariul anual de 900 fl. v. a., ér începând dela ocuparea definitivă a postului de profesor ordinar salariul anual de 1000 fl. v. a. afară de aceea 150—200 fl. v. a bani de cuartir, și din cinci în cinci ani 100 fl. ca adaus la salariu.

Profesorul de desemn și caligrafia va primi drept salariu anual 600 fl. v. a. câtă vreme va fi suplent sau provisoriu, devenind profesor secundar definitiv va primi 700 fl. v. a. salariu anual, cuincuenalii de 70 fl. v. a. și bani de cuartir 150 fl. v. a.

Concurenții la aceste posturi vor adresa subscrisei Eforiei, în termen de 6 săptămâni dela prima publicare, petițiunile lor, în care vor documenta:

a) că sunt români de religiuinea ort. orient.;

b) că au purtare bună atât în privința moralității, cât și în relațiunile civile;

c) că sunt de constituțiune firmă și deplin sănătoși;

d) că au calificațiunea prescrisă de legea de instrucțiune art. XXX din anul 1883.

În fine vor declara concurenții în petițiunile lor, că se vor supune legilor noastre bisericesti și scolare, precum și normativelor și dispozițiunilor speciale, ce sunt în vîgore la aceste institute sau se vor face în decursul timpurilor.

Brașov, 18/30 Maiu, 1893.

Eforia scólelor centrale române ort. orient.

Nr. 207/1893

[75] 2—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor de învățatori la scóla noastră confesională gr. ort. română din Porcești, protopresbiteratul Avrigului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foia „Telegraful român”.

Postul de învățatoriu primariu este împreunat cu un salariu anual de 300 fl. v. a. solviți din cassa bisericeii; postul de învățatoriu secundar

este împreunat asemenea cu un salariu anual de 300 fl. v. a. solviți din cassa bisericeii.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi se și substernă cererile concursuale instruite conform legilor în vîgore la subsemnatul oficiu protopresbiteral în Avrig (Felek, Szebenmegye) până la terminul sus indicat.

Dela concurenți se mai cere se fie apți a conduce cu pruncii de scóla cântările liturgice în biserică Dumineca și sêrbătorea.

Avrig, 21 Maiu, 1893.

În conțelegere cu comitetul parochial gr. or. din Porcești.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrigului.

Ioan Cădea,
protopresb.

Nr. 429/1893 of. prot.

[74] 2—3

Anunț.

Repararea bisericeii gr. ort. din parochia Cetea, protopresbiteratul Albeii-Iulia, se dă în întreprindere pe calea licitațiunei minuende, care se va ține la fața locului **Joi în 6 Iuliu st. n. 3 ore post meridiane** în localul scólei gr. ort., pe lângă suma preliminară de **1202 fl. v. a.** conform ordinului Venerabilului consistoriu archidiececan din 24 Aprilie Nr. 2537 Epitr. a. c.

Dela întreprindători se recere, ca înainte de începerea licitațiunei se depună un vadiu de 10% în numărariu sau în hârtii de valoare.

Planul, preliminarul de spese și condițiunile de licitare se pot vedea la oficiul protopresbiteral. Comitetul parochial și rezervă dreptul a da lucrul în întreprindere acelui măestru, care va oferî cea mai mare garanță, chiar și când acela nu ar fi minus oferente.

Alba-Iulia, la 27 Maiu, 1893.

La însărcinarea comitetului parochial:

Nicolau Ivan,
adm. prot.

Nr. 466/1893

[78] 1—3

Edict.

Grigorie Rodean din Ocna superiôră, carele de 6 ani de zile a părăsit pe legiuita sa soție Ana Ilie Tonciu totdeacolo fără a se sci ubicațiunea lui presentă, cu provocare la încuviințarea Ven. Consistoriu archidiececan dela 16 Aprilie a. c. Nr. 1636 B., se citéză a se presenta înaintea subsemnatului for matrimonial, în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul matrimonial intentat de soția sa se va pertracta și decide și în absența lui.

Sibiu, 24 Maiu, 1893.

Scaunul protopresbiteral gr. orient. al tractului Sibiiului, ca for matrimonial de I instanță.

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 362.

[81] 1—3

Edict.

Reveca N. Lazar gr. or. diu Brașov, carea încă din anul 1884 a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Florea Crețoiu asemenea gr. or. din Brașov, fără de a se sci locul ubicațiunei ei presente, în sensul părintescei resoluțiuni consistoriale dto 11 Iuliu 1887 Nr. 3446 B. se citéză prin această, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict în „Telegraful Român” se se presenteze la subsemnatul oficiu protopresbiteral căci la din contră și în absența ei se va decide procesul divorțial intentat în contra ei din partea bărbatului său.

Brașov, 14 Aprilie, 1893.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Brașovului.

Ioan Petric,
protopresbiter.

Nr. 465/1892.

[79] 1—3

Edict.

Cu provocare la resoluțiunea Prea-venerabilului Consistoriu archidiececan dela 16 Aprilie a. c. Nr. 1635 B., Maria Ioan Ursu din Ocna, carea de 6 ani și-a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat Vasile Moise totdeacolo, se citéză prin această a se presenta înaintea subsemnatului for matrimonial al scaunului protopresbiteral în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră procesul divorțial intentat de bărbatul ei se va pertracta și decide și în absența ei.

Sibiu, 24 Maiu, 1893.

Scaunul protopresbiteral gr. orient. al tractului Sibiiului, ca for matrimonial de I instanță.

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 194/1893.

(82) 1—3

Edict.

Iudita G. Grecu gr. or. din Dârste, care de trei ani a părăsit cu necredință pe legiuitul ei bărbat George I. Dogariu asemenea din Dârste, și pribegesce în lume, fără ubicațiune cunoscută, în sensul resoluțiunei consistoriale ddto 19 Ianuariu 1893. Nr. 8448 B. se citéză prin această, ca în

termin de un an și o zi dela prima publicare a acestui edict în „Telegraful Român” se se presenteze la subsemnatul oficiu protopresbiteral, căci la din contră procesul matrimonial, intentat în contra ei, se va pertracta și decide și în absența ei.

Brașov, 7 Aprilie, 1893.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Brașovului.

Ioan Petric,
protopresb.

Vicecomitele comitatului Sibiu.

Nr. 10,335/1893.

[80] 1—2

VI.**Publicare de concurs.**

În înțelesul § 82 al articolului de lege XXII din 1886, și cu provocare la punctul I al § 9, al articolului de lege I din 1883 și la § 143, al articolului de lege XIV din 1876, prin această public concurs la un post de *medic orășenesc primar* în orașul cu magistrat ordinar *Sebeșul săsesc* devenit vacant prin abdicere și retribuit cu un salariu anual de 400 fl., respective în cas de înaintare pentru un post de *medic orășenesc secundar*, retribuit cu salariu anual de 300 fl.

Invit deci pe toți aceia, cari vreau să concureze a-și înainta la subscrisul cererile, instruite cu: atestat de botez, diplomă de doctor în medicină și documente despre aplicația lor de până acum, până în 6 Iuliu a. c.

Sibiu, 8 Iunie, 1893.

Reissenberger,
v.-comite.

„ARDELEANA” institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Nr. 146/1892.

Avis.

Institutul de credit și de economii „Ardeleana” societate pe acții în Orăștie (Szászváros) piața mare Nr. 2 și 4 în casele proprii, primesce **depuneri spre fructificare** sub următoarele condițiuni:

- Depuneri** făcute la a căror ridicare nu se recere abdicere, cu 5%;
- Depuneri** făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor, cu 5½% și
- Depuneri** făcute pe timp mai îndelungat de către **bisericeii, scóle, corporațiuni culturale** ori cu scop de **binefacere** cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectui și **prin postă.**

Orăștie, la 1 Novembre, 1892.

[53] 5

„Direcțiunea”.

Premii.

Premii.

Dela

TIPOGRAFIA & LIBRĂRIA ARCHID. ROM. GR. OR. DIN SIBIU

se pot procura cele mai potrivite

PREMII PENTRU SCOLARII DILIGENȚI.

Tot felul de requisite pentru scóla precum și următoarele cărți bune și folositoare:

Culegere de cântece naționale	25 cr.	Jóndrea. G. Barițiu. (Poesie cu portret)	20 cr.
Slaviciu. Dare de samă despre Șaguna	20 „	Simțion T. Păcate domnesci (Novela)	30 „
Constanța Dunca Șehiau. La Alma (Povesti)	50 „	Pop Reteganul. Povestiar delenesti în V broșuri a	25 „
Petra Petrescu. Povestiri	75 „	Eminescu. Poesii complete	50 „
" " Satul cu comorile	45 „	Boiu. Sunete și răsune	60 „
Chendi. S'a dus în țară. (Novelă pop.)	15 „	Cine ce face lui își face. Comedie într'un act)	10 „

Tipografia & librăria archidiececană, acórdă d-lor interesați pentru tot ce procură, rabatele cuvenite.

Direcțiunea tipografiei & librăriei archidiececane.

(72) 2